การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแถเด็กป่วยนับเป็นหลักการสำคัญในการดูแถเด็ก ที่มีความเง็บป่วยเรื่อรังทั้งนี้เนื่องจากมีประโยชน์ต่อทั้งเด็กป่วย ผู้ปกครอง และบุคลากรางยาบาล อย่างไรก็คามยังไม่พบหลักฐานรายงานการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแล เด็กที่มีความเง็บป่วยเรื้อรังในประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้จึงมีวัดถุประสงค์เพื่ออธิบายการมีส่วนร่วม ในการดูแลเด็กที่มีความเง็บป่วยเรื้อรังที่ผู้ปกครองได้ปฏิบัติและปรารถนาที่จะปฏิบัติ และเปรียบเทียบ ความแตกล่างระหว่างการมีส่วนร่วมในการดูแถเด็กที่มีความเง็บป่วยเรื้อรังที่ผู้ปกครองได้ปฏิบัติ และปรารถนาที่จะปฏิบัติ โดยใช้แนวกิจการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองของเซปป์ (Schepp, 1995) เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา กลุ่มประชากรที่ศึกษา คือ ผู้ปกครองของเซปป์ (Schepp, 1995) เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา กลุ่มประชากรที่ศึกษา คือ ผู้ปกครองของเด็กที่มีความเง็บป่วยเรื้อรัง อายุระหว่าง 1 เดือนถึง 16 ปี ขณะรับการรักษาในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ระหว่าง เดือนมิถุนายน ถึงเดือนสิงหากม พ.ศ. 2545 จำนวน 145 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ก็อ แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับเด็กและผู้ปกครอง และแบบประเมินการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการดูแลเด็กป่วยของเซปป์ (Schepp,1995) ข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้ความถี่ ร้อยละ และ การทดสอบวิลกอกชัน ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้ปกครองทั้งหมดใต้ปฏิบัติการมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กที่มีความเจ็บป่วยเรื้อรัง โดยที่มากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.1) และน้อยกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 46.2) มีส่วนร่วมโดยรวมใน ระดับปานกลางและมากตามลำดับ และผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.8) มีส่วนร่วมในด้านกิจกรรม ที่ทำประจำในระดับมาก เกือบ 2 ใน 3 (ร้อยละ 64.8) และ 1 ใน 3 (ร้อยละ 33.1) ของผู้ปกครองมีส่วนร่วม ด้านกิจกรรมการพยาบาลในระดับมากและปานกลางตามลำดับ ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลผู้ปกครอง น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 44.1 และ 46.9) มีส่วนร่วมในระดับมากและปานกลางตามลำดับ ในขณะที่ ด้านการตัดสินใจผู้ปกครองมากกว่าคริ่งหนึ่ง (ร้อยละ 56.6) และอีกประมาณ 2 ใน 5 (ร้อยละ 42.1) มี ส่วนร่วมในระดับปานกลางและน้อยตามลำดับ

ผู้ปกครองทั้งหมดปรารถนาที่จะปฏิบัติการมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กที่มีความเจ็บป่วย เรื้อรัง โดยที่ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.6) ปรารถนาที่จะมีส่วนร่วมโดยรวมในระดับมาก และปรารถนาที่จะ มีส่วนร่วมในด้านกิจกรรมที่ทำประจำ ด้านกิจกรรมการพยาบาล และด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ในระดับมาก (ร้อยละ 85.5 75.9 และ 91.7 ตามสำคับ) และมากกว่ากรึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.2) ปรารถนา ที่จะมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจในระดับปานกลาง

การมีส่วนร่วมที่ผู้ปกครองได้ปฏิบัติและปรารถนาจะปฏิบัติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญที่ระดับ .01 ทั้งโดยรวมและรายด้าน โดยที่การมีส่วนร่วมที่ผู้ปกครองปรารถนาจะปฏิบัติมากกว่า ที่ได้ปฏิบัติ (Z= -2.938 ถึง -10.108)

ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้แนะให้บุคลากรพยาบาลคระหนักถึงความสำคัญและประเมินการมี ส่วนร่วมในการดูแลเด็กที่มีความเจ็บป่วยเรื้อรังที่ผู้ปกครองได้ปฏิบัติและปรารถนาจะปฏิบัติ ตลอดจน ความแตกต่างของการมีส่วนร่วมที่ผู้ปกครองได้ปฏิบัติและปรารถนาจะปฏิบัติ โดยเฉพาะในด้าน การแลกเปลี่ยนข้อมูลและการตัดสินใจ ซึ่งซี้แนะว่าควรให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กป่วย ในสองด้านนี้มากขึ้น นอกจากนี้ควรศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการดูแลเด็กที่มีความเจ็บป่วยเรื้อรังที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

Abstract

Parent participation is an important tenet in caring for children with chronic illness as it is beneficial for children, parents and also nurses. However, no study describing parent participation in caring for these children in Thailand is reported. Therefore, the purposes of this study were to describe actual and preferred parent participation in caring for hospitalized children with chronic illness, and to compare the differences between the actual and proffered parent participation. A concept of parent participation of Schepp (1995) was used as a framework of the study. The study population was 145 parents of children with chronic illness aged between 1 month and 16 years admitted to Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital during June to August 2002. Two instruments included Demographic Data Form and Parent Participation Scales of Schepp (1995) were used for data collection. Data were analyzed using frequency, percentage, and Wilcoxon Matched – Pair Signed – Rank test. Findings of this study were as followed.

All parents participated in caring for their hospitalized child. Just above half (53.1%) and less than half (46.2%) reported participating in their child care at moderate and high levels, respectively. Most parents (82.8%) reported participating in routine care at high level. Nearly two-third (64.8%) and one-third (33.1%) of parents reported participating in technical care at high and moderate levels, respectively. Less than half of parents reported participating in information sharing at high and moderate levels (44.1% and 46.9%). Regarding participating in decision-making, 56.6 percent and 42.1 percent of this group reported the level of participation as moderate and low, respectively.

All parents preferred participating for their child care and most of them (78.6%) preferred participating at high level. Most parents preferred participating in routine care, technical care, and information sharing at high level (85.5%, 75.9%, and 96.7%, respectively). Just above half (53.2%) of parents preferred participating in decision-making at moderate level.

There were significant differences between the actual and preferred participation at the level of .01 both totally and dimensionally. Moreover, the preferred participation was higher than the actual participation. (Z= -2.938 to -10.108).

The results of this study suggest nurses to be aware of and to assess actual and preferred parents participation in caring for children with chronic illness as well as the differences between the actual and preferred participation, especially in information sharing, and decision-making. These differences suggest that the parents should be allowed to participate more in information sharing and decision-making. A qualitative study to have more data describing parents participation is recommended.